

Hamal Sevgilim

– Mecaz Adam · 29 Nisan 2016

Haziranda yaz yağmurum oldu anılar. Güneşe sulu şakalar yapıyorum. Bahardan kalma rehavet çökmüş omuzlarıma. Kalbimi aşta şehadete kaldırıyorum. Aşka iman etmeyen ne kadar azam varsa, sıra dayağından geçiriyorum. Acılarım mesaiye kalırken, mutluluğa kepenk indiriyorum. Ve geçmiş en hınzır uğultusuyla otuz iki diş gülümsüyor. Gelecek geçmiş hatalardan yatırıma kapalı, bugünler kaldı bir tek elimde. Oda nasılsa bugün yarın bitecek...

Aşka inancım tam demişsem üstüne alınma. Kalbim artık sana kapalı istersen bu lafın altında kalma. Göçük altında kalan aklını aşk nedir sorusu için yorma. Zaten bu soruyu bilen yapar. Sen yaptıklarını dahi bilmiyorsun. O yüzden uzak kal aşka. Bu işler seni bozmasın.

Deniz kıyısında gezer gibi, her an hüznle kol kolayım. Zaman üzerime titrerken, ben geçmişe hastayım.

Tükenen yalnızca ömür müdür? İnsanlıktan ne kaldı ki geriye. Bir yetimin başı okşar gibi okşadım saçlarını. Gideceğini bildiğimdendir belki de. Beni hep güzel hatırla istedim. Oysa seni kötü hatırlayacak kadar dahi durmadın yanımda. Sende gördüğüm aşkıma âşık olmuşsam. Beni bencil sanma. Ben yalnızca sevdamda onurluyum...

Güzel günler hayal meyal hatırladığım adına anı dahi diyemeyeceğim bir şey. Öyleyse bana hüznü kokuyorsun deme. Mutluluk mu gördüğüm var derim işin içinden çıkamazsın. Bir duraktan diğerine giden mesafe kadar dursaydın da yeterdi bana. Ben o süreye ömrüm demeye dahi razıydım. Madem hiç yoktum yanında öyleyse neden hala aklımdayım diye sorarsan eğer. İnan onu bende bilmiyorum. Ben severken özüm kimseyi görmez! Gözüm desen zaten kör. Öyleyse gel de sen çöz bu düğümü. Ben hayata kollarımı açmadım. Hayat kollarını açık unutmuştu. Ben geçerken şans eseri umutlara sarıldım. Şimdi umut diye sarıldığım ne kadar dal varsa hepsinde unut biriktiriyorum. Bir senden geçemiyorum. Bir seni içime çeke çeke bitiremiyorum.

Adın bende hüznü... O yüzden bitmek bilmiyorsun. Adın bende mutluluk olsaydı. Sende kurtulurdun. Bende kurtulurdum. Ama sen kurtulabilecek kadar dahi kalmadın yanımda. Durduğun süre zarfında bende olan ne varsa hepsini aldın. Bari günahım bende kalsaydı! O kadar yük fazla değil mi sana? Yine de olsun hamallık sana çok yakıştı.

Sevgili günlük; Bir günlük ömrüm var. Onu da benden istemesin hayat.

Not: Kelebek...

“ Ben günahımı dahi benden alacak kadar beni sevdiğini bilmiyordum ”